

дѣтъ, щото сѧ слѹчи въ отечеството мѹ, приселиса сѧ сконте **12**, сынове въ Єгипетъ; Потомци те на ты-
я дванадесѧтъ началици толко сѧ умножеха, що-
то послѣ двесте и нѣколко години, Составляваха є-
динъ многочисленъ народъ; Єгиптаните искаха да ги
заробатъ; но Богъ имъ дсиде на помсъи и проводи
Михаил да ги избави, и да ги заведе въ ханаан-
скотъ земли, гдѣто сѧ управляваха ѿ сѫдници
те, царите, и сващенноначалициtesи. Когато И-
РУДЪ царуваше родисѧ МЕССИА, сирѣчъ Іисусъ ХРІ-
СТОСЪ. Но євреите ѿ невѣріето и завистъ тѫ си,
не самш що не прїаха, но на смърть го предадоха:
Послѣ като сѧ шкверниха ѿ той грѣхъ, и до сега
имать знаците на божественныатъ гнѣвъ. римляни-
те, когато Константи, и сина неговъ Титъ владаха,
поразиха голѣмо число ѿ Іудеите, и разориха Йеру-
салимъ и храматъ. Іудеите изгнани ѿ праотеческото
си наслѣдие, сѧ продаваха като умразни иничтож-
ни робове, и сичките сѧ разнесоха по римското цар-
ство, ѿ където що мало число шстанаха въ Палести-
нъ. Послѣ иѣколоико времѧ совсѣмъ сѧ разнесоха по
Єуропѣ, Асію, и Африкѫ. И шту онова времѧ до
днесъ сѫ разсѣянни, и такш Политическо народно
тѣло несоставляватъ.

ЕГИПЕТЪ баше во старо времѧ едно найизо-
враженио мѣсто; неговото происхожденїе нѣгъвенно въ
въ помраченіето на всепогубителното времѧ. Когато
Патріархъ ІАКУБЪ штиде тамш сѧ цѣлото си до-
мородство, тогава баше Єгипетъ едно ѿ найкѣтѣ-
щите царства на землита, и выше ѿ три хиляди
и пять стотини години сѧ проминали ѿ тамъ є-